

ВАМЕ ѿ раныте и немощыте, и ѿ други по-
вны причины.

Вси челоуѣцы подчинены са на скорби душе-
н, и големо е безуміе ако и скаме да въ-
тъ всичкыте работы каквото желаеме, и
квото е намъ пріятно. Но скорбите може
да се оумвратъ, ако да се навикнеме ѿ мал-
го вѣзраста на терпѣніето.

И и христіанскій законъ и истата словесность
сатъ да сме терпѣливи. И оубо ѿ закона зна-
е, защото колкото по терпѣливш и безъ ро-
ніе претерпѣваме нещастіята въ настоащій
вѣтъ, толко по големо воздааніе ще пріемни-
въ въдущіятъ. И ѿ словесность та се на-
ваме, защото нестерпѣніето и скорбь та оу-
ожаватъ помногю таятата на скорбите. Че-
ради и терпѣніето правитъ ны да чувству-
ме по малку горесть та на нещастіята, и ны
става на оутѣшеніе.

И за да претерпѣваме нещастіята полесно,
еба да навикнеме да овладѣваме мечтани-
та, които ны праватъ, да ни се виждатъ вѣ-